

בס"ד

הייתי קטנטונת כשערכו לי אתו הכרות.

הוא מגיע בבת אחת

איפה שהוא שם,

בסוף החופש הגדול.

כל כך פחדתי ממנו

שברחתי בבהלה.

והיה לאן.

תמיד חיכתה לי

תחילה של שנה

וחברות

וכיתה
ומורה
ומלא מלא דברים שאלתרתי
כדי לא לשים לב
לתאריך המאיים שהולך
ומחמיר
עם כל יום.

וגדלתי
ועדיין
פחדתי
ממנו
כל שנה
כשהוא הופיע.
וא' אלול
נכתב על הלוח

נבהלתי כל כך.

אז ברחתי---

עד י"א תשרי

אז הוא הלך.

ונשמתי לרווחה.

עד ששנה אחת

הוא הגיע.

ולראשונה

העזתי להביט בו.

ושמתי לב,

שהוא בכלל לא

נעמד מולי,

אלא

לידי.

והוא נשאר שם....

לשמור עלי!

נאמן,

אמיץ,

נחוש,

פה

כדי להגן עלי

מכל מי שמאיים להפריע.

מאז אני

שמחה כל כך

כשהוא סוף סוף מגיע.

האריה , שומר הראש שלי.

כשמחשבות שאני לא רוצה לחשוב

באות

כשדברים שאני לא רוצה לראות
מגיעים.

פתאום
קל לי הרבה יותר.

הוא נותן שאגה
גדולה כל כך
עד שהם בורחים
ממני
והולכים להם
משאירים אותי
נקייה
קרובה
מחוברת.

אני עייפה משנה של מלחמות מתישות,
מאבקים להישאר נקייה ושלימה ומוגנת.
סוף סוף באת.
לעזור לי ,
לצעוק על כל מי שרוצה לקחת אותי
ולשמור עלי.

ברוך הבא,
אלול שלי,

